

med den største Interesse vil afvente og maaske allerede i Dag faa at høre, i alt Fald i store Træk, hvorledes Finansministeren vil skaffe disse Beløb til Veje. Jeg synes ogsaa, at det netop for Sammenligningens Skyld vilde have sin store Betydning, om vi kunde behandle Dyrtidslovsforslagene samtidig med Skattelovforslagene.

Det forekommer mig, at man kunde have slaæet disse to Lovforslag sammen til eet. Paa den Maade vilde man efter min Mening have faaet en mere rationel Løsning end den, der er foreslaæet fra Ministeriets Side. Det er jo Dyrtidstillæg, her er Tale om, hvad enten man kalder det midlertidigt Løntillæg eller Dyrtidstillæg; men jeg tror, at man vilde have faaet en i mange Tilfælde meget mere rationel Løsning, hvis man havde løst Spørgsmaalet ved et enkelt Lovforslag i Stedet for som nu ved to. Det er jo nemlig saaledes efter Lovforslagene, som de er fremsatte — og det er jo blevet antydet, jeg tror af en af Ordførerne —, at jo højere den faste Løn er, desto mere skal vedkommende have i Løntillæg. Man skulde jo synes, at særlig for demokratiske Partier ved det ikke den Vej, man skulde gaa. De, der har de højeste Lønninger, faar dobbelt saa meget og i flere Tilfælde 3 Gange saa meget som de, der er langt nede paa Lønstigen. Jeg tror nu, man skulde have løst Spørgsmaalet gennem et enkelt Lovforslag og kaldt det et Forslag om Dyrtidstillæg, ogsaa af den Grund, at Lønningskommissionen for Tiden arbejder, saa der ingen Anledning var til at gribe ind her, idet man kunde have afventet Resultatet af denne Kommissions Arbejde og saa søgt at faa en rationel Løsning af hele Lønningsspørgsmaalet for Statens Tjenestemænd. Der er nemlig et Forhold, der efter min Mening maa komme i Betragtning: de ugifte behøver ikke saa stort et Tilskud, som her er Tale om efter Ministerens Forslag; de kunde efter min Mening nøjes med noget mindre. Man kan naturligvis sige: Ja, vi maa ikke være smaa-lige, vi skal være rundhaandede. Men vi maa stadig have in mente, hvorledes Statskassens Situation er i Øjeblikket, i den Henseende har vi hver især et Ansvar. Jeg synes, der fremkommer mange Eksempler, hvor man udmærket godt kan hævde, at disse Dyrtidstillæg kunde have været noget mindre. Jeg synes, at man her kunde slaa fast den Betragtning, at alle skal have Dyrtidstillæg, men at de ugifte skulde have et vist mindre Dyrtidstillæg, de gifte 50 pCt. mere og saa derudover for hvert Barn under 18 Aar, som de havde at forsørge. Jeg tror, at det

var en ganske anderledes rationel og retfærdig Løsning end den, der er foreslaæet.

Det forekommer mig endvidere, at der er alt for faa Oplysninger i Forslaget; det er jo taget ganske summarisk: Vær saa artig, ca. 40 Millioner Kr. vil det ene Lovforslag, og godt 50 Millioner vil det andet Lovforslag koste. Naar et Udvalg bliver nedsat til at behandle denne Sag, maa man ogsaa fordrø flere Oplysninger, end der findes i Lovforslaget fra Ministerens Side, thi det er i Virkeligheden ingenting, der findes. Det havde f. Eks. stor Interesse at faa at vide, hvad de Dyrtidstillæg vil beløbe sig til, der skal gaa til Jernbanevæsenets, Postvæsenets og Telegrafvæsenets Embedsmænd. Jeg mener nemlig, at netop i Forhold til denne Sum maa Taksterne fastsættes. Det gaar ikke an, at vi vedtager Love, der koster Staten saa kolossalt store Beløb, naar vi ikke samtidig skaffer Indtægter. Og hvad nu angaar de Embedsmænd, der er ansatte ved Postvæsenet, Telegrafvæsenet og Jernbanevæsenet, er det kun naturligt, at det blev disse Institutioner selv, der forholdsvis gennem førerede Takster kom til at bære, hvad Dyrtidstillæget i det hele vil andrage. Derfor vil jeg meget henstille, at man i Udvalget kunde faa Oplysninger frem om, hvorledes det vil stille sig med den Klasse Embedsmænd, jeg her har nævnt.

Jeg har, som sagt, villet udtale dette, fordi det forekommer mig, at Statens økonomiske Forhold — og dem maa vi ikke være blinde for — ikke alene er ved at blive foruroligende, men at vi stærkt nærmer os en Katastrofe. Derfor vil jeg for mit eget Vedkommende have Lov til at feje for min egen Dør, idet jeg synes, at man vel kunde give et rundeligt Dyrtidstillæg, men at man kunde finde en mere rationel Løsning og endda spare Statskassen for adskillige Millioner Kroner. Jeg vil ikke misforstås; jeg vil være med til at give rundelige Dyrtidstillæg, fordi jeg indser, at det er en Nødvendighed; men paa den anden Side maa man ogsaa huske — og der er ogsaa Tjenestemænd, Rigsdagsmænd, der har udtalt det her —, at i daarligere Tider maa de frie Erhverv — de skal nok komme bagefter — klare sig, som de bedst kan; men da har Tjenestemændene deres paa det tørre.

Med Hensyn til Dyrtidstillæg ikke alene indenfor Stat og Kommune, men overalt, hvor man forhandler om dette Spørgsmaal, tages der mere og mere Hensyn til de Beregninger, der er foretagne af Statistisk Departementet.